

pak § 33 rozhodování zvláštním orgán:m tam jmenovaným. Právem proto odmítl žal. úřad o st-lově žádosti rozhodovati.

Č. 8530.

Cesty (P o d k. R u s): Který úřad je příslušný vyměřovati paušál dlažebného?

(Nález ze dne 1. dubna 1930 č. 5257.)

V ě c: Firma Užhorodský lihovar, rafinerie a svob. skladiště, úč. spol. v Užhorodě proti starostovi hlav. města Užhorodu o paušál dlažebného.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 18. července 1928 vyslovil magistrát hl. města Užhorodu, že »vzhledem k tomu, že správce dlažebního a místního poplatku nedohodl se s užhorodským lihovarem, akc. spol., ohledně dlažebného paušálu, stanovil jej starosta města z moci úřední na základě bodu D. smlouvy uzavřené mezi městem Užhorodem a Aronem P. v obnosu 3.000 Kč pro jeden rok, kterýžto obnos je povinna tato firma platiti pololetně předem. Platnost tohoto rozhodnutí počíná 1. lednem 1928 a trvá po dobu spravování mýta Aronem P. Rozhodnutí toto má platnost konečnou a není proti němu odvolání«.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto: — — — —

Stížnost namítá, že smlouva se správcem dlažebného, o niž se žal. úřad opřel, není vhodným základem pro předpis paušálu dlažebného. — Nař. rozhodnutí jeví se formou i obsahem svým jako právní moci schopné rozhodnutí starosty hl. města Užhorodu o povinnosti platiti paušál dlažebného ve výši a na dobu tam uvedenou. Bylo proto nss-u zkoumati, byl-li žal. úřad k vydání takového rozhodnutí oprávněn.

Základem vybírání dlažebného v hl. městě Užhorodě je výnos min. prací z 31. července 1922, prodlužující podle § 90 zák. čl. I/1890 dosavadní právo na vybírání dlažebného městem Užhorodem do 31. prosince 1931. Podle § 93 cit. zák. článku lze dlažebné vybírati jen za podmínek v koncesní listině uvedených. V odst. IV. koncesní listiny se stanoví, že může býti dosavadní paušál dlažebného vyměřen dle dnešních drahotných poměrů a že o smluveném paušálu vyhotoví měst. rada zvláštní dokument, obsahující jeho modalitu. Předpokládá tudíž placení dlažebného paušálu obapolnou úmluvu mezi subjektem oprávněným dlažebné vybírati a mezi subjektem k placení povinným. To vylučuje, aby magistrát hlav. města Užhorodu, resp. jeho starosta, o své újmě a bez dohody s osobou dlažebným povinnou z moci úřední výši paušálu stanovil.

Žal. úřad sám se této koncesní listiny v nař. rozhodnutí nedovolal, nýbrž opřel je o bod D. smlouvy uzavřené dne 27. května 1927 mezi hlav. městem Užhorodem a Aronem P., jemuž správa a vybírání dlažebného byly na dobu do 31. května 1930 zadány. Podle tohoto bodu D. cit. smlouvy pozbylo dosavadní paušalované placení dlažebného plat-

nosti dne 1. června 1927, avšak občané hlav. města Užhorodu jsou oprávněni i po této době žádati paušalované placení dlužného za dobytek umístěný v Užhorodě a za své povozy. Obnos paušálu stanoví starosta hlav. města Užhorodu po předchozím slyšení Arona P. podle směrnic tam uvedených. V odstavci E. se pak stanoví, že sporné otázky mezi obyvateli a správcem dlužného vyřídí v I. instanci měst. hospodářský úřad, v druhé instanci pak s konečnou platností starosta. Dokládá se, že jsou samozřejmě vyňaty ony případy, které spadají dle zákona nebo nařízení do působnosti jiného úřadu.

Z této soukromoprávní úmluvy mezi hlav. městem Užhorodem a nájemcem dlužného plyne snad vázanost nájemce výrokem starosty města co do paušalování dlužného a jeho výše, nelze z ní však dovoditi kompetenci magistrátu, resp. starosty k autoritativnímu, pro subjekt, dlužným povinný, závaznému výroku o výši paušálu, jež — jak uvedeno — lze dle koncesní listiny ujednatí jedině dohodou s osobou dlužným povinnou.

Stanovil-li starosta města z moci úřadu st-lce paušál dlužného, pak učinil výrok, k němuž kompetentní nebyl, a bylo proto nař. rozhodnutí jako výrok úřadu nekompetentního zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8531.

Horní právo: K výkladu předpisů čl. I. zákona ze 17. května 1912 č. 107 ř. z. o vyúčtování mezd při hornictví.

(Nález ze dne 2. dubna 1930 č. 5279.)

V ě c : Pražská železářská společnost v Praze (adv. Dr. Frt. Zvoníček z Prahy) proti báňskému hejtmanství v Praze (vrch. b. rada Ing. Dr. Frt. Kňourek) o vyúčtování mezd.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Na dolech stěžující si společnosti byla mzda dělníkům v poslední době vyplácena tím způsobem, že jim vždy 20. a 1. každého měsíce byla vyplácena záloha na mzdu, načež 10. každého měsíce bylo provedeno vyúčtování a doplacen jim příslušný zbytek. Výměrem z 20. června 1927 prohlásil revírní báňský úřad ve S., že tento stav vyúčtování mezd odporuje zákonu a uložil stěžující si společnosti, aby na svých dolech nadále prováděla vyúčtování mezd ve smyslu čl. I. zák. ze 17. května 1912 č. 107 ř. z., t. j. v obdobích ne delších 14 dnů. Odvolání, jež st-lka z výměru toho podala, žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Spor soustřeďuje se na otázku výkladu ustanovení § 206 ob. hor. zák. ve znění zák. ze 17. května 1912 č. 107 ř. z. Žal. úřad vyložil předpis prvního odstavce cit. paragrafu v ten smysl, že čtrnáctidenní výplata mzdy znamená také čtrnáctidenní přesné vyúčtování této mzdy. Mzdou